

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3035

гр. Варна, 10.03.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 39 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина В. Тодорова Колева

като разглежда докладваното от Христина В. Тодорова Колева Гражданско дело № 20233110102012 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „Санрайс“ ООД, ЕИК 103616233, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Христо Ботев“, бл. 4, вх. Б, ет. 3, ап.7, срещу „Уайнрум“ ЕООД, ЕИК 204504448, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „А. Кънчев“ №7, за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата в размер на **2 850.40 лева**, представляваща неплатената част от дължимата сума по фактура №1000000463 от 03.09.2019г. на обща стойност от 4334.40 лв., с падеж на задължението 30.09.2019г., във връзка с доставено от „Санрайс“ ООД вино, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 21.02.2023г. до окончателното заплащане на сумата; сумата в размер на **849.77 лева**, представляваща обезщетение за забава върху сумата 2850.40 лева, за периода от 25.02.2020г. до 20.02.2023г., като в този период не е включен периода от 13.03.2020 до 08.04.2020г., на основание чл. 6 ЗМДВИП, **на основание чл. 327, ал. 1 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1, пр. I ЗЗД и чл. 294, ал. 1 ТЗ.**

На 08.03.2023 г. е постъпила молба от ищеца, в която се съдържа волеизявление за оттегляне на предявените искове, поради извършено след образуване на производството плащане от ответника на претендираните суми и моли образуваното производство да бъде прекратено. Претендира присъждане на реализираните разноски в настоящото производство и в изпълнителното производство, образувано във връзка с допуснатото по реда на чл.389 ГПК обезпечение.

С оглед извършеното от ищеца действие на разпореждане с предмета на делото, на основание чл.232 ГПК производството по делото следва да бъде прекратено, като следва да бъде взето предвид, че прекратяването е свързано с безспорно приетия факт на погасяване чрез плащане на исковите вземания, след образуване на производството. Впрочем сам по себе си този факт поставя изобщо под съмнение и продължаващия интерес от разглеждане на един осъдителен иск, доколкото материалното притезание на ищеца е удовлетворено. И в двата случая крайният резултат е прекратяване на производството и такова следва да бъде разпоредено.

Относно последиците от прекратяването е налице трайна практика на съдилищата, че в случаите, когато се стига до прекратяване на производство поради оттегляне на иск или поради отпадане интереса от съдопроизводството, конкретно обусловени от плащане доброволно на исковата сума в хода на делото, то в този случай разноските следва да се разпределят по арг. от противното от чл.78, ал.2 ГПК, а не по правилото на ал.4. Тоест разноските следва да се присъдят на ищеца, тъй като в тези случаи доброволното плащане очевидно манифестира, че ответникът към предявяване на исковите е имал доказано, изискуемо и непогасено свое задължение, с което очевидно е станал повод за съдопроизводството.

В полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски в настоящото исково производство за държавна такса /164.02 лева/ и възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат /1182.05 лева с ДДС/. Съгласно разясненията, дадени в т.5 от ТР № 6/2013, отговорността за разноски при обезпечаване на иска се реализира при постановяване на решението (по обезпечения иск), с което се разглежда спора по същество

и съобразно неговия изход, тъй като привременно осъществената мярка е постановена с оглед този изход и в защита на правните последици от решението. Следователно, разносните в обезпечителното производство по обезпечаване на бъдещ иск или в хода на висящ исков процес подлежат на възмездяване само в съответното исково производство, чийто предмет са обезпечените иски и съобразно тяхното уважаване или отхвърляне. Цитираното тълкувателно решение разглежда въпроса единствено по отношение на направените в хода на съдебното производство разноси по обезпечението на иска. Съгласно формираната съдебна практика на ВКС разноси, понесени в обезпечително производство, са тези по обезпечаване на бъдещи иски или в хода на висящо исково производство, докато в останалата част /по налагане на допуснатите обезпечителни мерки/ това са разноси по изпълнителното дело, които следва да се съберат чрез съдебния изпълнител / в този смисъл определение № 845 от 05.12.2011г. на ВКС по ч. т. д. № 648/2011 г., I т. о., ТК,, определение № 876 от 02.12.2014 г. на ВКС по ч. т. д. № 3490/2014 г., I т. о., ТК и др , както и Определение № 336 от 21.07.2016 г. на ВКС по ч. т. д. № 874/2016 г., I т. о., ТК/ . Претендираните разноси в размер на 192 лева за образуване на изпълнително дело, връчване на обезпечителна заповед и налагане на заповест не подлежат на присъждане в настоящото производство.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

На основание чл. 232 ГПК, ПРЕКРАТЯВА производството по гражданско дело № 2012 по описа за 2023 год. на Варненски районен съд, XXXIX - ти състав.

ОСЪЖДА „Уайнрум“ ЕООД, ЕИК 204504448, със седалище и адрес на управление: гр.София, ул. „А. Кънчев“ №7, **да заплати** на от **„Санрайс“ ООД**, ЕИК 103616233, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Христо Ботев“, бл. 4, вх. Б, ет. 3, ап.7, сумата **1346.07 лева**, представляваща реализирани от ищеца съдебно деловодни разноси под формата на заплатени държавни такси и възнаграждение за защита и съдействие от един адвокат при настоящото разглеждане на делото, по арг. от чл.78, ал.2 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски окръжен съд в едноседмичен срок от получаване на съобщението за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Варна: _____